

polítics i socials, deu comptar amb el concurs de tots els catalans, poderosos i humils, pel sol fet d'ésser catalans i mentre no s'avergonyeixin de esser-ne, perquè a benefici de tots s'exten la seva obra cultural benèfica i patriòtica».

Els socis actuals residents a Granollers han de procurar expandir l'obra cultural de la «Protectora» a fi i efecte de que ningú pugui al·legar ignorància, i fer a tots els amics i coneguts aquella mateixa pregunta que des d'un cartell de propaganda aparegut ja fa uns quants anys, un infant de cara espavilada, de mirada serena i de front ample, amb els llibres sota el braç, anant en direcció a l'escola, deia suauament, benèvolment, a tots els que s'aturaven a esguardar-lo: **Ja sou de la Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?**

EL SOCI N.º 2887

De casa nostra

Rectificació.

Al parlar la setmana passada de l'Escola de Segona Ensenyança, que paga el Municipi (el poble) i que aquest últim d'entre parèntesi en toca els mateixos profits que els de Vilaprima, deia entre altres coses, que la plaça de Director d'aquesta escola no fou donada per oposicions ni per concurs. Doncs, si senyors: fou concedida per concurs (encara que molt lleugeret). Almenys hi hagué un altre concursant.

També deia que el poble paga 60,000 pessetes i encara d'altres més, però també cobra alguns ingressos i n'obstant ve a costar-nos les 60,000 pessetes expressades.

Sr. Alcalde: Sense les *beques* que deuen haver-hi, no es podrien tocar alguns resultats positius en economies per els fills i veïns conciutadans?

De no ésser així, hom creu que sostenir una Escola de Segona Ensenyança per Municipal que sigui, és sols un luxe.

Pensi Sr. Batlle, que les de primera ensenyança són deficients, puix molts nens i nenes no poden entrar-hi per estar complert el cupus.

I paguem, vaia si paguem.

Des de la caiguda de l'altre Dictadura que ens hem tornat més pobres.

Abans ho erem d'esperit de pobres, però de diners... en teniem per tots els gustos.

I sinó, ací va una prova:

En un estat de comptes de la *casa gran* hi consta en la data de 12 d'agost de 1926, de Francisco Parellada, que diu:

Per un lunch 1,167'50 pessetes

Algú creurà que els *lunquistes* eren de barra; mil cent seixanta set pessetes amb cinquanta cèntims, per a fer beguda!

Jo dic que no en foren de barruts, car d'esser-ne, fan un esmorsar, dinar, sopar i entreteniments i ens en hi encolomen almenys 25,000 pessetes.

Sort que tenim, encara!

* * *

Per a demostrar la nostra grandesa d'ànima (la dels edils de l'època) quan pagava la pubilla, aquí es pot veure, segons consta en un compte o comptes del 26 d'agost de 1926, de les despeses que ocasionà la mort i enterrament d'un conseller Primer Tinent d'alcalde:

Factura del Rector	1,061'00 pessetes
A J. M. ^a Ruera	224'40 »
A J. Palaus	90'00 »
A F. ^o Parellada (menjars cantors)	56'00 »
A M. Puig (autos enterro) . . .	16'00 »
A Casa Garrell	975'00 »
A Joan Martí (caixa, cotxe i altres despeses)	2,126'50 »
A Vda. J. Parera (cera).	21'00 »
A Joan March (cera)	69'00 »
A Casa «Pedro»	91'00 »
A Casa Baulenas	8'00 »
	4,737'90 »

Es comprèn que els nostres edils tinguéren cura de què dit enterrament no costés al erari municipal, les 5,000 pessetes rodones. *Bueno*, almenys procuraren que no constessin les *cinc mil pessetes*, per què sabem que en aquests comptes no s'hi va incloure la factura del Sr. Ramon Montaña, per les glasses que van tapar els fanals públics, les quals

Sastreria de Josep Castany

S'han rebut les últimes novetats per la present temporada
Especialitat en Trajos de Senyora :: Preus reduïts

Carrer de J. Anselm Clavé, 10

GRANOLLERS

No patireu més de l'estómac prenent DIGESTONA CHORRO